

ת"פ 53309/11 - מדינת ישראל נגד שבחיה מזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-11-53309 מדינת ישראל נ' מזרחי

לפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל
המאשימה ע"י ב"כ עו"ד אסף בן הרוש
נגד
שבחיה מזרחי
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד ג'ורג' שוכרי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיית ראיות, בשתי עבירות תקיפה ובעבירה נהיגה פוחצת של הרכב. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין.

בתמצית ייאמר כי בין הנאשם למתחננים, שלום ונתנאל כהן, אב ובנו, ישנו סכסוך אזרחי. ביום האירוע 17.6.3.17, נגן הנאשם ברכבו יצא מפתח חניה ביתו לכיוון הכביש. בספסל האחורי של הרכב ישבו שניים מילדיו. נתנאל נעמד לצד אחד של הרכב וסימן לנאשם להמשיך ולנסוע. באותו הזמן הגיע שלום עם רכבו למקום, עצר את הרכב על הכביש מול רכבו של הנאשם ומנע ממנו להמשיך ולבסוף. נתנאל דבר עם הנאשם והנאשם שב וניסה לצאת מהחניה עם רכבו, אך שלום חסם אותו עם הרכב וצעק לעברו דבר מה. בעוד נתנאל מדבר עם הנאשם, הנאשם התיז גז מדמיע לעבר נתנאל דרך החלון הרכב. נתנאל הסתובב עם גבו לכיוון הרכב, הניח את ידיו על עיניו ולאחר שנויות ספורות הסתובב לכיוון הרכב ודפק באגרופו בחזקה על החלון האחורי. הנאשם נסע מעט אחורה חידד את זווית הפניה של הרכב כך שהטאפשר לו לצאת מהחניה למרות החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. באותו עת שלום יצא מהרכב, נעמד מול רכבו של הנאשם, נתן מהחניה למכסה החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. ב*)((הנאהם נסע מעט אחורה חידד את זווית הפניה של הרכב כך שהטאפשר לו לצאת מהחניה למרות החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. באותו עת שלום יצא מהרכב, נעמד מול רכבו של הנאשם, נתן מהחניה למכסה החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. ב*)((הנאהם נסע מעט אחורה חידד את זווית הפניה של הרכב כך שהטאפשר לו לצאת מהחניה למרות החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. באותו עת שלום יצא מהרכב, נעמד מול רכבו של הנאשם, נתן מהחניה למכסה החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. ב*)((הנאהם נסע מעט אחורה חידד את זווית הפניה של הרכב כך שהטאפשר לו לצאת מהחניה למרות החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. באותו עת שלום יצא מהרכב, נעמד מול רכבו של הנאשם, נתן מהחניה למכסה החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. ב*)((הנאהם נסע מעט אחורה חידד את זווית הפניה של הרכב כך שהטאפשר לו לצאת מהחניה למרות החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. באותו עת שלום יצא מהרכב, נעמד מול רכבו של הנאשם, נתן מהחניה למכסה החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. ב*)((הנאהם נסע מעט אחורה חידד את זווית הפניה של הרכב כך שהטאפשר לו לצאת מהחניה למרות החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. באותו עת שלום יצא מהרכב, נעמד מול רכבו של הנאשם, נתן מהחניה למכסה החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. ב*)((הנאהם נסע מעט אחורה חידד את זווית הפניה של הרכב כך שהטאפשר לו לצאת מהחניה למרות החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. באותו עת שלום יצא מהרכב, נעמד מול רכבו של הנאשם, נתן מהחניה למכסה החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. ב*)((הנאהם נסע מעט אחורה חידד את זווית הפניה של הרכב כך שהטאפשר לו לצאת מהחניה למרות החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. באותו עת שלום יצא מהרכב, נעמד מול רכבו של הנאשם, נתן מהחניה למכסה החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. ב*)((הנאהם נסע מעט אחורה חידד את זווית הפניה של הרכב וכך שמאחורי המנווע של הרכב, במה שנראה כניסיונו כושל לעצור את הרכב כשאביו תלוי עליו. הנאשם נסע מהמקום כשלומם תלוי על מכסה המנווע של הרכב. לאחר נסיעה של חמישה-עשר מטרים, הנאשם בלם, נסע מעט לאחור ושב ונסע קדימה בצוואר מהיריה יחסית עד שנעצר ליד הצומת במרקח כמה עשרות מטרים. בהכרעת הדין נקבע כי לא עמדה לנאשם הגנה עצמית גם לנוכח מעשייהם של שלום ונתנאל.

2. תסקיר מבחן שהתקבל בעניינו של הנאשם מלמד כי הוא בן 38, נשוי ואב לשבעה, עובד במפעל לייצור שקיות הנמצא בבעלותו. הנאשם בוגר 12 שנים למדוד, שירת בצה"ל במשך כשנתיים ושוחרר בשל אי התאמתו. כבר במהלך השירות הצבאי פתח הנאשם עסק, שאותו סגר בעקבות קשיים כלכליים. לאחר מכן עבד בחנות השיכת לאביו. את

המפעל שבו עובד הנאשם כעת הואפתח לפני השנה וחצי. במקביל, לאורך השנים, למד הנאשם בישיבה. הוא נישא בגיל 23 ומערכת היחסים המשפחתית תוארה חיובי.

לנ暂时 אין הרשות פליליות קודמות אך יש לו, על פי הנטען בתסaurus שירות המבחן, 12 הרשות תעבורת קודמות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם קיבל אחריות חלקית בלבד על המינויו לו, הוא הבין את הפסול שבמעשו, הביע חרטה וגילתה יכולת ראשונית לבחינת המנייעים העמוקים שבבסיס המעשים ולהפקת לקחים מתחם המחייבים שנאלץ לשולם כתוצאה מהם. עם זאת, הוא מייחס את המעשים להגנה עצמית, נוטה לאמצץ עמדה קורבנית ועמדתו ביחס לנפגע עבירה, אמביוולנטית: לצד הכרה בפגיעה בו, חווה הנאשם את המתלוון ובני משפחתו כמו שמתנצלים אליו.

שירות המבחן נפגש גם עם המתלוון, שטייר את הקשיים הנפשיים שעומם הוא מתמודד בעקבות האירוע. עקב האירוע יצא לחופשת מחלת ארוכה והוא מטופל אצל אורטופד, פסיכיאטר ופסיכולוג וכן לטיפול רפואי להרגעה.

שירות המבחן סיכם התרשומות מה הנאשםcadmus בעל מערכת ערבים נורמטיבית, המגלה יכולת לתפקיד תקין במסגרות החיבים השונות. הוא ערך חשיבה משמעותית ביחס לאפשרויות תגובה לגיטימיות במצבים דומים, מודע להשלכות מעשי ומבע חרטה ראשונית ונכונות לבחינה עצמית ולערכות שנייה בדףו התנהגות אימפרטיביים והרסניים. הנאשם מודע לסיכון המתמשך לנוכח יחס השכנות עם המתלוון והוא עורך מאמצים להימנע מסיטואציות העולות להוות בסיס להסכמה חוזרת.

שירות המבחן העיריך קיומו של קושי בויסות דחפים אצל הנאשם ובקשר זה קבע כי מערכת היחסים העכורה המוסיפה להתקיים עם המתלוון, מהו גורם סיכון.

שירות המבחן המליך על שילוב הנאשם בהליך טיפולו במסגרת צו מבחן והמליץ להימנע מהטלת מאסר ולו בעבודות שירות, בשל היות הנאשם מפrens יחיד. תחת זאת הומלץ לגזר על הנאשם 100 שעות שירות לרווחת הציבור ומאסר מותנה.

3. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתهم עונש הולם שבין מאסר בעבודות שירות לבין שנים-עשר חודשים מאסר בפועל, וביקשה לגזר על הנאשם עונש המוצע בתחום המתמח שיכלול שישה חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר מוותנה, קנס, פיצוי, התחייבות להימנע מעבירה, פסילת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים שנפגעו באמצעות העבירות, את העובדה כי הנאשם לא עמדת הגנה עצמית ואת העובדה כי הוא מקבל אחריות חלקית בלבד על מעשיו ומאמץ עמדה קורבנית.

4. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן, תוך שהdagish כי הנאשם נקלע לאירוע שלא מרצינו ותגובתו המידית נבעה מתוך לחץ וחשש לילדים. עוד הדגישה ב"כ הנאשם את תרומתו של המתלוון לאירוע ואת העובדה כי המתלוון לא הוועד לדין.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעברו הנקי של הנאשם, באורך החיים התקון והמתפרק שהוא מקיים וטען כי גזירת עונש של מאסר בעבודות שירות תביא לкриיסת העסק שלו.

ביחס לפיצוי נטען כי המתלוון הגיע נגד הנאשם תביעה לנזקי גוף ומילא סוגיה זו תוכרע במסגרת התביעה.

5. הנאשם בדברו האחרון טען כי לאחר שקרה את ההחלטה הדין, קיבל אחירות על מעשיו כפי שהם מתוארים בה, אמר שמעשי אלה לא היו צריכים לקרים. הנאשם ביקש להימנע משלילת רישון הנהיגה שלו, הנחוץ לו לצורר עבודתו, הדגיש כי הוא מנהל לבדוק את העסק ומעסיק שבעה עובדים וכי הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות לא אפשר לו להמשיך ולהפעיל את עסוקו.

מתחם העונש ההולט

6. הערכים המוגנים באמצעות עבירות התקיפה הם שמירה על שלמות הגוף ותחזות הביטחון האישי של אדם. הערכים המוגנים באמצעות עבירות נהיגה פוחצת של הרכב, הם בטיחות בדרכים, שימוש בטוח בכלי רכב והגנה על החים ועל שלמות הגוף של משתמשי הדרך, נוסעים והולכי רגל.

7. הנאשם לא תכנן לבצע את מעשי העבירה אלא שמעשו היו תגובה להתנהלותו של שלום, אשר חסם את דרכו עם הרכב ולא אפשר לו לצאת מחניית ביתו. לא נשללה האפשרות כי שלום השמייע דברים מאיים לעבר הנאשם, מכל מקום השיח שלו ושל נתנאל עם הנאשם היה שיח תוקפני. כפי שנקבע בהחלטת הדין, מדובר במעשה ברינוי של המתلون, שאף אם לא הקים זכות להגנה עצמית, היה בו כדי להתרגורות התగורות של ממש בנאשם שהוא באותו עת מלאוה בילדיו הקטנים שישבו עמו ברכב וניצן להבין כי חשש לשולם.

8. עם זאת, הנאשם, מתוך מודעות מלאה למשעו ולטיכון הכרוך בהם, לא היסס להשתמש באלים חמורה כלפי אחר לעיני ילדיו. הנאשם עשה שימוש בשני כלי נשך קרי כדי לתקוף את המתلونים. את נתנאל הוא תקף באמצעות גז מדמיע ואת שלום תקף באמצעות רכבו. אין מדובר רק בנסיבות מהמקומם כשלום תלוי על הרכב אלא גם בבלימה ונסיעה אחרת וקדימה שנראית ככזו שנועדה לגרום לשולם ליפול ממכסה הרכב. תקיפה מעין זו עשויה הייתה לגרום לחבלה חמורה לכל אחד מהנפגעים והיתה עשויה גם לגרום, חיללה, למותו של שלום.

9. למרבה המזל, האירוע הסתיים ללא פגיעות פיזיות ממשיות למי מהמתلونים, ואולם מדובר בתוצאה מקרית בלבד והוא לא נבעה מניסיונו של הנאשם להימנע מפגיעות כאמור.

10. בתי המשפט שבו והדגישו את הצורך להילחם בתופעת האלים הגואה בדרך לפתרון סכסוכים, באמצעות העברת מסר עוני ברווח מרთיע. ראו לעניין זה את דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן** (פורסם בנוו 09.11.10):

"**קיים אינטנס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרעתה היחיד והرتעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלים לישוב מחלוקת וссוסים תוך שימוש בנשק קרי... יש להילחם באלים שפיטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגונינה, אם בתוך המשפחה ואם מחוץ לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. בנוגע האלים הינו רעה חוליה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראי שידע כל איש ותדע כל איש כי אם יבחרו בדרך האלים יטו בתי המשפט להשת עלייהם**

עונשי מאסר ממשמעותיים ומרתיעים מארגוני סורג וברית.

11. עיון בפסקה מלמד על ענישה מגוננת, ובгинע מעשים דומים ניתן למצוא גזר דין הכלולים רכיב מהותי של מאסר בפועל (ראו למשל רע"פ 16/9937 **קווין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי 6.3.18); עפ"ג (מרכז) 14-06-27380; **קרן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי 16.9.14); ת"פ (טבירה) 09-01-6997 **מדינת ישראל נ' אלוש** (פורסם בנבוי); ת"פ (ב"ש) 19-09-44082 **מדינת ישראל נ' ابو מערוף** (פורסם בנבוי 7.4.20) לצד גזר דין שביהם נגזרו מאסר מוותנה קנס ופיצוי בלבד (ראו למשל רע"פ 16/3969 **רקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי)). (18.7.16).

12. ברגיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם היה מתייחל ומסתיים במאסר בפועל, ואולם לנוכח התנהלותם של המתלווננים במהלך האירוע, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם את המעשים הוא בין מאסר שירוצה בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל לצד מאסר מוותנה ופסילה מלקלבל או להחזקך רישון נהיגה. מטעם זה, וכן לנוכח העובדה שמלילא מתנהל הליך אזרחי בין הצדדים שנועד לברר בצורה מדויקת יותר את סוגיית הפיצוי, אין מקום לכלול רכיב של פיצוי בתחום מתחם העונש ההולם.

העונש המתאים לנאשם

13. שקלתי לזכות הנאשם את גילו, העדרו של עבר פלילי והעובדה כי הוא מקיים אורח חיים מתפרק במשורר המשפחתית והתעסוקתי.

14. בתסוקיר שירות המבחן צוין אמם כי לנאים עבר תעבורתי מכבד, ואולם המאשימה לא הגישה את גילוון הרישום התעבורתי של הנאשם ועל כן לא ATIיחס לטענה זו.

15. מובן כי אין מקום להחמיר עם הנאשם בשל עמידתו על כך שתובנה ראיות להוכחת אשמו, בפרט כאשר טענת ההגנה של הנאשם הייתה הגנה עצמית לנוכח התנהלותם של המתלווננים.

16. מתוך תסוקיר המבחן עולה כי הנאשם מקבל אחריות חלקית על מעשיו, אך הוא נוקט בעמדה קורבנית שמקשה עליו, במידה מסוימת, לקבל אחריות מלאה. עם זאת, מתוך התסוקיר ניכר כי הנאשם מבין את הפסול שבמעשים וכי הוא עורך חשיבה וניסיון להימנע ממעשים דומים. אמם שירות המבחן התרשם כי הנאשם נתיה להתנהגות אימפרסייבית ואולם הנאשם הסכים ליטול חלק בטיפול שהוצע על ידי שירות המבחן ויש לוות כי יהיה בכך כדי להפחית את הסיכון להישנות הערים.

17. לצד זאת יש לתת משקל לעובדה כי הנאשם והמתלוון מוסיפים לגור בשכנות, הסכוסר ביניהם שריר וקיים והדבר מהווע גורם סיכון המחייב מתן משקל מסוים לשיקולי הרתעה אישית.

18. לא מצאתי לחת מסקל לעובדה כי שלום לא הוועד לדין בגין מעשי. חurf הקביעות שנקבעו ביחס להתנהלותם של המתלונים, אין מקום להשווות בין מעשיו של שלום, שלא כללו פגעה פיזית כלשהי בנאשם או בילדיו, לבין מעשי האליםות החמורים שביצע הנאשם כלפי שני המתלונים, שהעמידו אותו בסכנה של ממש.

19. הנאשם טרם החל בטיפול, לא ידוע האם יתميد בו והאם הטיפול יעלה יפה, ועל כן אין מקום לסתיה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

20. בעניינו של הנאשם, אשר הורשע בעבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, ישנה חובה פסילה מזערית מלקבל או להחזיק רישון נהוגה למשך שלושה חודשים, בהתאם להוראות סעיף 38 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. הדריך שבה נהג הנאשם ברכבו בעת ביצוע העבירות מצדיקה פסילה לתקופה ארוכה מזאת, ואולם לנוכח העובדה כי רישון הנהוגה משמש את הנאשם לעובdotו, אשר צפואה להיפגע מAMILA בשל יתר רכבי העונשה, לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעונש הפסילה המזערית הקבוע בחוק.

21. לנוכח האמור לעיל, יש מקום לגזר על הנאשם עונש המצרי בחלוקת התחתון של מתחם העונש ההולם. לא אחמיר עם הנאשם מעבר לumedת המאשימה שביקשה לגזר את עונשו בתיקתית המתחם. בהקשר זה אציין, כי לא נעלמה מעוני הפגיעה הכלכלית שעשוים להיפגע הנאשם ומשפחותו לנוכח גזירת עונש המצרי בתוך מתחם העונש ההולם, אך לא מצאתי כי יש בכך, וגם בהינתן משקלם המציגר של יתר הנסיבות המקילות, כדי להצדיק חrigה לקולא ממתחם העונש ההולם.

22. אני גוזרת על הנאשם את העונשיהם הבאים:

א. חמישה חודשים מאסר שירות שירות שירותו בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 22.7.20. הנאשם יתיצב לריצוי העונש ביום 31.12.20 בשעה 08:00 בפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב. שישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה אלימות נגד הגוף מסווג פשע או עבירה נהיגה פוחצת של רכב.

ג. ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה אלימות נגד הגוף מסווג עוון.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישון נהוגה למשך שלושה חודשים. הנאשם יפקיד את רישיונו או תצהיר כי אין לו רישון נהוגה בנסיבות בית המשפט עד ליום 6.9.20. תקופת הפסילה תימנה מיום הפקדת הרישון או התצהיר.

ה. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הסבירתי לנאשם את חובתו לשתף פעולה במלוי הצו ואת האפשריות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

23. המזיכרות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב אב תש"פ, 02 אוגוסט 2020, בנסיבות הצדדים.